

Educația poporului în alte țări

— A d a u s —

Educația poporului în Austria

PRIVIRE ISTORICĂ. Austria are îndărătul ei o lungă, izbită și variată dezvoltare a educației poporului. În cele din urmă cinci decade s'au ivit tot mai multe organizații, mai mari sau mai mici, atât ca mișcare pentru educație a muncitorilor cât și ca educație pe bază creștină catolică sau națională. Ele au lucrat sau umăr la umăr sau fiecare de sine stătătoare. Premergătorii mișcării trebuie căutați acum o sută sau mai bine de ani, mai ales în Praga și Viena.

Înaintarea industriei a lipsit pe mulți oameni de îndemnul cultural care se găseau în tradițiile meseriilor și în viața de familie, fără să pue altceva în loc. Marea operă a Legii școlii primare imperiale dela 1867 hotărâse vârsta de ieșire din școală la 14 ani pentru ambele sexe. Dar marea multime n'avea mijloacele unei educații mai cuprinzătoare. Învățătorii au fost cei dintâi, cari împreună cu oameni înaintați din alte clase au înființat organizații cu scopul să fie de ajutor acestor trebuințe spirituale. La 1884 s'a înființat în Linz Asociația pentru educația poporului din Austria de Sus și în 1885 în Krems asociația soră din Austria de Jos. Deosebit de însemnată a fost înființarea Asociației pentru educația poporului la Viena în 1887 de Eduard Leisching (care e până astăzi președintele ei). Încă din 1867 lucrătorii din Viena înființaseră o societate pentru educația lucrătorilor care firește a stat mai mult în serviciul luptelor politice ale acelor ani. Celelalte provincii au urmat pilda dată de Austria de Sus și de Jos. În sate și orașele mai mici lucrul a fost împlinit prin biblioteci călătoare și conferințe răslețe. Școli locale pentru plugari, ca în țările nordice, nu s'au înjghebat.

Cea mai înaltă treaptă de dezvoltare a fost ajunsă în Viena. În acest oraș Societatea culturală a Vienei a întemeiat biblioteci călătoare sau a luat asupra-și așa numitele Biblioteci cetățenești și a organizat conferințe științifice populare precum și șezători artistice (muzicale și dramatice). În 1897 profesorul E. Reyer a pornit o nouă asociație pentru înființarea de biblioteci. Biblioteca centrală. Cu gândul să ajungă mai neatârnată în materie de finanțe, s'a îndreptat mai ales către clasele mijlocii. Ea a ajuns cea mai mare bibliotecă din Viena. Asociația pentru educația poporului din Viena. În afară de numeroasele conferințe răslețe, a început să organizeze cicluri sistematice de conferințe. O încercare de înjghebare a unor cursuri de seară regulate în răstimpul a două ierni a fost încununată de izbândă și a dus la înființarea cursurilor Universității populare, după modelul mișcării engleze de extensivă universitară. Cele mai mari mulțumiri pentru această ispravă se datoresc profesorului Ludo Hartmann. Pe urmele acestei îmbrățișate experiențe, alte universități austriace au introdus și ele conferințe asemenea.

Această acțiune a dus la organizarea universităților populare. Programul sistematic aplicat în aceste așezăminte a întărit dorința unor localități către studii mai întinse și mai

adânci. În deosebi, profesorul Hartmann, în colaborare cu profesorii Becke și Reich și cu un număr de personalități pline de aceleași înalte idealuri, a înlăptuit această dorință. În 1901 s'a înființat societatea Căminul Poporului, întâia universitate populară; în 1904 societatea era în stare să-și ridice propria clădire, „Căminul Poporului de pe Ottakring”. Prieteni ai mișcării au pus la îndemână fondurile. Casa cuprinde multe săli, mai mici și mai mari, două amfiteatre de conferințe, laboratoare științifice. În 1909 Asociația pentru educația poporului din Viena a clădit Casa educației poporului, în alt cartier, după pilda Căminului Poporului. La 1897 a luat ființă Urania. Modelul ei a fost Urania berlineză. După ridicarea clădirii proprii, ea a împlinit, datorită mai cu seamă energicelei conduceri a d-ului Koessler, o adevărată operă de popularizare în multe ramuri. Până la războiul cel mare Urania a dat deosebită luare aminte conferințelor populare, conferințe răslețe sau cursuri, și așa ziselor șezători Urania, o împreunare de povestire, muzică, proiecții și joc. Ca și Biblioteca centrală ea se îndrepta mai ales către clasele mijlocii.

Așezămintele amintite au fost părtașe principiului neutralității politice, care a îngăduit dezvoltarea de bune legături cu lucrătorii. Chiar după ce organizațiile de lucrători și de preoți au început să-și întocmească propriul program de educație, legăturile cu universitățile populare au rămas nemintite. Cursurile și bibliotecile pe care le-a înființat partidul social-democrat în număr din ce în ce crescând, dau în bună parte o educație politică și sindicală. Societatea Viitorului, înființată în 1903, a creat Colegiul muncii din Viena și a reorganizat programul conferințelor în organizațiile muncitorești. Ea a fost premergătoarea organizării învățământului vienez și a Centralei educației, care a cuprins în câmpul activității lor toată Austria. Dela 1910 s'au organizat școli de vară socialiste. Interesele punctului de vedere catolic au fost reprezentate, în 1897, de Societatea Săliilor populare de citire, care a înființat una după alta numeroase biblioteci în Viena și în provincii și a ridicat și o casă de educație în capitală. Alte societăți mai mici organizat înainte sau după această dată. Lupta națională în districtele bilingve sau multilingve a dus la înjghebarea de numeroase biblioteci de societatea de apărare națională Marca de Miazăzi în provinciile sudice alpine. Astfel, nu fără greutate, dar cu neîncetată propășire, mai repede în Viena și mai încet în provincii, mișcarea de educația poporului prinde puteri. Atunci a venit războiul cel mare. La început părea să fie și aici marele distrugător. La urmă el a adus și în Austria, ca și în alte țări, noi îndemnuri pentru educația poporului.

STAREA DE ASTAZI. I *Temelia*. Dezvoltarea educației poporului de astăzi este firește în legătură cu împrejurările generale politice, culturale și economice din tânără republică a Austriei. Educația poporului ca atare a fost recunoscută. Primită de nevoe sau îngăduită cu bunăvoință, ea e acum oficial prețuită. Aceasta se dă la iveală, de pil-

dă, în înființarea unei Direcții a Educației Poporului în Ministerul Instrucției. Ridicarea clasei muncitorești, legislația socială și mai ales legea celor opt ore au adus împrejurări prielnice. În sfârșit, marea desvoltare a instrucției școlare în ultimii douăzeci de ani a fost de o deosebită însemnătate. Cele opt clase ale școlii primare sunt urmate de o educație profesională în tot felul de ramuri, a cărei organizare e luată asupra lor de Stat, municipalități și asociații economice. Posibilitățile deschise femeilor au ajuns materie de interes public; la fel, schimbarea profesiei pentru lipsiții de lucru. Toate aceste silințe luminează opera organizațiilor pentru educația poporului, de când ele au avut aface cu o lume mai bine educată și pregătită. Răspunderea cu toate acestea nu era mai mică, pentrucă ele urmăreau educația generală a individului ca un contrapond învățământului profesional unilateral. Trebuie amintită și înrăurirea reformei școlare. Dacă pe lângă aceste împrejurări prielnice se mai ține seamă și de părerea care s'a ivit în întâii ani după războiu că educația poporului însemna puterea prin care cineva se putea ridica, spiritual și material, peste trebuințele vremii, e ușor de înțeles saltul neașteptat făcut de mișcare după războiu.

Nu trebuie să se uite că, piedicile și greutățile aduse de stările altele, sunt multe. Austria a rămas un Stat pitic și cu mijloace puține. Aceasta a dus la o restrângere drastică a fondurilor educației poporului, care a căzut tot mai mult asupra organizațiilor neutre din punct de vedere politic. Propriile lor mijloace s'au pierdut prin inflație, donațiile curgeau în măsură tot mai slabă, iar Statul și societățile își cheltuiau banii pentru alte scopuri, care apar mai însemnate. Starea economică, apăsând ținerea traiului la un nivel mult mai scăzut decât al celor mai multe țări vestice sau nordice, și marea problemă a lipsei de lucru încetinează deopotrivă mersul înainte.

Valurile vieții politice interne, cu luptele ei dârje, care a dus la un oarecare echilibru între partidele de dreapta și de stânga, sunt adesea o greutate pentru organizațiile neutre din punct de vedere politic să-și menție atitudinea. Astfel, de pildă, bunele legături dintre cursurile de extensiune universitară și munca organizată, care existau de mulți ani, au fost astăzi întrerupte.

Aceste indicații sunt îndestulătoare. A vorbi despre un număr de alți factori, mișcarea sportivă, cinematograful, radio, ar depăși marginile acestui articol.

II. *Intindere și practică.* Statul a înființat o Direcție a Educației poporului, în ministerul Instrucției, cu sediul în Viena și de servicii în provincii. Sarcina ei este să ajute organizațiile existente de educația poporului și să încurajeze înființarea altora noi. Aceasta se împlinește prin subvenții în bani și cărți (dar mai mult în măsură restrânsă), prin înjgheburile de cursuri și punerea la cale de conferințe pentru conferențiarilor educației poporului, prin tipărirea unei reviste periodice și a unui număr de publicații în acest domeniu. În parte datorită inițiativei Direcției Educației poporului s'a ajuns la o mai vioaie folosire a muzeului, cam lăsată în părăsire, afară de câteva excepții onorabile, înainte de războiu. O activitate educativă se urmează și în armata federală, prin biblioteci, conferințe și cursuri. Academia de muzică și artă a organizat și ea cursuri de seară.

Organizațiile neutre au fost în stare să lucreze, la Viena,

în întindere și în adâncime, atât prin conferințe, universități populare cât și prin producții muzicale și dramatice pentru cei mulți. Înainte de războiu Viena avea două universități populare cu 8.700 de ascultători. Astăzi Căminul poporului are 5 ramuri, Asociația pentru educația poporului un Viena 2, cu 38.000 de ascultători. La acestea trebuie adăuse cursurile de educația poporului ale Uraniei, cu un auditor de 14.000

Asociațiile cu scopuri politice au câștigat și ele în suprafață. Partidul socialist și-a desvoltat și organizat mai strict, extensiv și intensiv, planurile de conferințe. Pe lângă educația în massă prin mai multe sute de conferințe răslețe, prin cursuri și prin așa numite școli, educația funcționarilor lui a fost ajutată prin înființarea Școlii sindicale și printr'o universitate populară rezidențială, școala superioară muncitorească din Viena. Cercurile catolice au întocmit două școli de seară pentru adulți prin Casa austriacă de educație și prin Liga populară a Catolicilor Austriei, și au înființat prin sindicatele lor un colegiu rezidențial (Allingerhaus în Neubruck, Austria-de-jos), în vara 1928. Tineretul socialist pe deoparte și uniunea tineretului catolic al Austriei pe de alta, capată o înrăurire crescândă asupra operei de educație prin întinderea activității lor.

În provincii deopotrivă propășirea e vădită. Cea mai însemnată operă de educație a poporului la țară e aceea pornită de directorul Iosef Steinberger, un preot de obârșie țărănească. Așezământul lui este la St. Martin, lângă Graz. Scopurile și mijloacele sunt descrise mai jos. În orașe și sate nu lipsesc cursurile de seară și conferințele, dar numeroasele asociații de educația poporului se închină mai mult bibliotecilor, pe când multele Uranii înființate după războiu năzuiesc mai de grabă spre filmul educativ și șezătorile artistice. Activitatea de culoare politică a câștigat și ea în întindere și adâncime.

Desvoltarea bibliotecilor se datorește mai mult organizațiilor neutre decât celor politice. În Viena, de pildă, Partidul Socialist-democrat a organizat, într'o largă măsură și pe baze noi, înființarea de biblioteci. O acțiune asemănătoare a fost întreprinsă în provincii. Acolo asociația școlară națională germană Marca de Sud pune la cale noi biblioteci.

Educația în artă și prin artă se face în tot mai mare măsură. Toate formele de manifestări, concerte, teatre, sunt îngrijite. Domeniul muzicii deșteaptă cea mai mare luare aminte. Mișcarea tineretului aduce îndemnuri noi în teatru. Noua formă de cor vocal și de cor ritmic află încet, încet recunoaștere. Un câmp nou de activitate, de însemnătate crescândă, a deschis cinematograful. Dela criticismul negativ s'a trecut la acțiunea pozitivă făcând loc în planul de lucru filmului bun. Urania vieneză și-a câștigat mare merit prin popularizarea filmului cultural în Austria. De o însemnătate mereu în creștere e și activitatea societății de radio austriace (Ravag). Ea încearcă să servească educația poporului prin conferințe, cursuri de limbă și manifestări artistice. Cu toate acestea între societate și organizațiile în ființă pentru educația poporului nu există o legătură programatică. Numai în așa zisul consiliu consultativ e reprezentată și educația poporului.

Pe lângă marile organizații amintite, mai sunt numeroase societăți și alcătuiți care urmăresc educația poporului în

vreun domeniu special sau dintr'un punct de vedere anume. De pildă, Asociația liberă pentru educația tehnică a poporului sau Societatea austriacă pentru sănătatea poporului, Pregătirea, societate pentru răspândirea științelor sociale, societăți de folklor, pentru ocrotirea naturii.

III. Scopuri și metode. Pe când formularea scopului educației în mișcarea de caracter politic e ușor de făcut, orice încercare asemănătoare privind organizațiile de educația poporului de caracter neutru se izbește de greutăți, mai ales la tânăra generație. Fruntașii educației poporului din Viena au rostit principiul că lucrul de căpetenie nu e înlesnirea învățării pentru cei mai puțin înzestrați sau împărtășirea de cunoștințe, ci educația spre gândirea și judecata de sine stătătoare. Astăzi acest punct de plecare poate să le pară multora apropiat, deși teoretic e deschis atacurilor. Cu toate acestea, prin a doua teză, înlăturarea oricărei discuții asupra chestiunilor politice și religioase de astăzi, a câștigat încrederea mării mulțimi și a conducătorilor față de punctul de vedere obiectiv din universitățile populare, și a păstrat încrederea până acum. Astfel, cooperarea acestor clase era și este asigurată într'un fel care nu e ușor de găsit pe Continent. (Aceasta e mai vădit de când Munca și-a creat o mișcare într'adevăr puternică, pusă însă ca școală de clasă în serviciul luptei ei politice și economice). De altminteri, programul conferințelor și metodele întrebunțate de universitățile populare arată că scopul urmărit nu e numai pregătirea intelectuală, ci educația generală a „omului întreg”, de unde adausul desenului, picturii, cântecului, exercițiilor fizice. În anumite privințe universitățile populare și-au luat asupra sarcinile unei școli primare, predând aritmetica elementară sau scrisul. Cursurile de limbi străine iau un loc de mijloc. Cea mai mare însemnătate se dă cursurilor din diferitele ramuri ale științelor. Subiectele cele mai de seamă intră într'un plan de studii care țin doi sau trei ani. Activitatea din grupurile de specialitate, o formație între o lucrare de grup și un club, e privită drept cea mai înaltă treaptă de studiu. Grupele acestea pun la un loc elevi cari caută să pătrundă mai adânc într'un anumit subiect, și năzuesc să-și ajungă scopul printr'o muncă de colaborare sub supravegherea unui tutor, ajutate de bibliotecii proprii. Pe lângă această tovarășie la lucru se desvoltă adesea și o tovarășie în viață. În legătură mai strânsă sau mai slabă cu toate cursurile de seară sunt conferințele răslețe, serbările artistice, bibliotecile, excursiile și călătoria. Printr'o asemenea împletire de lucru intensiv și extensiv, tocmai felul acesta de universități populare s'a dovedit cu adevărat viabil și destoinic de înflorire pe ogorul Vienei. Cel mai vechiu așezământ, școala superioară populară Ottakring, și-a păstrat până astăzi faima de demult.

Cursurile școlii superioare populare a Uraniei, de mult mai proaspătă dată, dau la iveală o clasificare mult mai liberă în alegerea subiectelor. Ele se îndreaptă către cele mai felurite domenii ale intereselor omenești, adică atât chestiuni practice de comerț și viață familiară cât și exerciții fizice, meserii sau meditația asupra lumii. Ele unesc forma sistematică și cuprinzătoare a universităților populare și interesul mai neastâmpărat al mării mulțimi. Grupurile tineretului și ale femeilor au să fie de mai mare însemnătate în viitor. Puse alături cu celelalte universități populare, celelalte feluri de activitate ale Uraniei, cum sunt conferințele răslețe,

cursurile, manifestările artistice, filmele cu explicații, au luat un tot mai mare loc.

Școala de seară a Casei austriace de educație și a Uniunii catolice a poporului, cercetează diferitele ramuri ale științelor dintr'un punct de vedere catolic. Ele predau și limbi străine, exerciții fizice și danț popular.

Partidul socialist și societățile care stau în strânsă legătură cu el, întreprind, cum s'a amintit, o activitate extensivă, care ajunge foarte departe. Metoda urmărită caută să adâncească în cursuri și școli impresiile câștigate în conferințe răslețe. Există cursuri anumite pentru cei cari vor să acupe posturi de încredere și școli de femei și tineret. Cele mai multe din subiecte se referă la probleme politice, sindicale și economice. Afiliată la acest învățământ în massă se găsește educația conducătorilor în școala politică și economică pentru funcționari. Opera își are culmea în Școala superioară muncitorească din Viena, un colegiu rezidențial adăpostit într'un palat baroc. Un curs principal adună la un loc peste 30 de ascultători, bărbați și femei, pentru șase luni.

Școli superioare populare pentru țărani, la fel cu cele din țările nordice, n'au existat în Austria niciodată înainte de războiu. Din motive economice școlile de agricultură erau închise micilor proprietari și muncitorilor agricoli. Aici a început opera directorului Steinberger. El a împrăștiat sistematic în Stiria un număr de școli de continuare rurale pentru băeți și școli de economie domestică pentru fete. Școlile de băeți consistă într'un program de două ierni. Se predau elemente de științe naturale rurale, instrucție civică și națională, cași pregătire în agricultură propriu zisă. Pentru fete se organizează o gospodărie model cuprinzând pe dascăliță și eleve și de durata unei ierni. Centrul este castelul St. Martin, de lângă Graz, unde colaboratorii (profesori, tehnicieni, preoți), sunt deprinși în cursuri de vacanță și unde toți se întâlnesc la studiu odată pe an. Școlile de continuare sunt adesea centre naturale de activitate educativă mai largă. Marea izbândă câștigată în ultimii zece ani a îndemnat și celelalte provincii din Austria să facă încercări asemenea.

În domeniul bibliotecilor călătorești scopurile nu sunt uniforme. Biblioteca centrală din Viena, de pildă, reprezintă vechea concepție, Asociația pentru educația poporului din Viena, una nouă, fiind înrăurită de activitatea lui Walter Hofmann din Lipsca. Biblioteca municipală din Wiener Neustadt este și ea un model al acestei ultime metode. Pe ea o promovează deopotrivă Direcția Educației poporului.

IV. Profesori. La început toți colaboratorii își dădeau ajutorul gratuit. Marile organizații au început să aibă un număr crescând de conferențieri plătiți, așa că astăzi există trei categorii de lucrători în acest domeniu, grațiuți, plătiți în parte sau salariați în întregime. Profesorii universităților populare sunt în cel mai mare număr profesori universitari, profesori de școli secundare și particulari. E locul să se spună că ei se pun la dispoziția școlilor în schimbul unei despăgubiri neînsemnate. E în acelaș timp drept să se spună că Statul a îngăduit unor profesori de școli secundare lipsa dela catedră pentru lecțiile în universități populare. În ce privește cooperarea ascultătorilor, e bine de amintit că în universitățile populare studenții își aleg reprezentanții în comitetul executiv.

V. Finanțe. Starea financiară a diferitelor organizații

se poate vedea în parte din tabloul oficiilor și societăților care va încheia această expunere. Ca adaus se poate aminti că organizațiile neutre față de politică sunt de două păreri în problema mijloacelor bănești. Unele, ca de pildă Asociația pentru educația poporului din Viena și Școala superioară populară, Căminul poporului din același oraș accentuează mereu faptul că opera educației poporului nu poate să-și acopere singură cheltuielile și că deficitul de neocolit trebuie acoperit din fonduri publice. Altele, ca de pildă Urania sau Biblioteca centrală socotesc acest ideal încă foarte depărtat și că organizațiile neutre e bine să fie neatârinate din punct de vedere financiar. În acest caz însă o mare parte din sarcină e trecută asupra ascultătorilor și împărțirea la opera de educație pentru marea mulțime e îngreuiată. Subvențiile dela oficii publice, Stat și comune și apoi dela organizațiile sindicale, Camera de comerț, meserii și industrie, Camera lucrătorilor și a împiegaților, cresc treptat. Ele sunt cu mult mai prejos de așteptările celor intrați în lucrarea de educația poporului și aceasta din pricina stării generale a Austriei. Partidul socialist strânge o contribuție specială pentru scopuri educative dela membri. Sindicatele dau subvenții foarte mari cu aceeași destinație.

F. PLUTZAR

International Handbook,
tr. Emanoil Bucuța.

Așezămintele culturale în Austria

I. ale Statului, provinciilor sau comunelor

Diracția Educației poporului în Ministerul federal al Instrucției (Volksbildungsstelle im Bundesministerium für Unterricht, Viena I, Minoritenplatz). Inițiată în 1919. Secții în provincii. Ajutor, cursuri și conferințe pentru educația adulților, subvenții, colecții de diapozitive, etc.

Cursuri populare de universitate ale Universității din Viena. Inițiate în 1895. În 1926—27: 13.628 studenți la 41 de cursuri (un subiect e tratat de obicei în 4 cursuri de 6 conferințe). Venit 14.860 sh. (47% subvenție de Stat). Cheltuieli 13.000 sh.

Cursuri populare academice ale Academiei și școlii superioare de muzică și artă. (Akademie u. Hochschule f. Musik u. darstellende Kunst). Inițiată în 1919. Cursuri în două serii.

Ministerul federal al Armatei. 1928. 76 biblioteci călătoare, conferințe, cursuri. Pregătire pentru îndeletniciri civile.

Muzeul tehnic. (Technisches Museum, Viena XIII Mariahilfstr. 212). Cursuri, conferințe, filme.

Oficiul provincial St. Martin. Oficiul provincial stirian pentru educația poporului și complementară țărănească. În 1927—28: 178 de școli 3100 elevi. Cheltuieli 3.732.600 sh.

Comuna Viena, Biblioteca Wertheim. Biblioteca orașului și sală de citire în Wiener Neustadt. Inițiată în 1922. Sistem Walter Hofmann.

Activitatea culturală a așezămintelor cum sunt Camera de comerț, meserii și industrie (conferințe, școli), Camera pentru lucrători și împiegați (biblioteci, conferințe, broșuri), comisia regională de industrie (cursuri de schimbarea profesiei), e mai mult o pregătire pentru schimbarea profesiei,

dar și ele, în deosebi Camera muncii, subvenționează organizațiile neutre.

II. Organizație pe bază neutră politicește a. în Viena

Pregătirea. (Die Bereitschaft, I Annagasse). Operă socială, popularizarea cunoștințelor sociale. Conferințe. Periodice.

Asociația liberă pentru educația tehnică a poporului. Conferințe, cicluri.

Asociația Biblioteca centrală (Verein Zentralbibliothek I Tuchlauben 13). Asociată cu universitatea. Inițiată în 1897. 20 biblioteci călătoare cu 642.000 cărți. În 1927, 4.695.000 distribuții (31% știință). Venituri 560.000 sh. (2% subvenții).

Casa de educația poporului Urania din Viena. (Volksbildungshaus Wiener Urania I Urania str.). Inițiată în 1897. În 1926—27: 562 de cursuri superioare populare dela 3 la 4 luni în 6 secții cu 14.600 ascultători, 108 cursuri prescurtate, conferințe și cursuri, 536 reprezentații de filme, multe alte producții, observator popular, bibliotecă.

Școala superioară populară, Căminul poporului din Viena. (Volkschhochschule Wien Volksheim, XVI, Ludo Hartmannplatz 7). Inițiată în 1901. În 1926—27: 5 școli superioare populare cu 766 de cursuri de 4½ luni, cu un auditor de 30.000 (39% lucrători, 34% împiegați, etc.). Grupe de specialitate, laboratoare, biblioteci, conferințe răslețe, producții artistice, etc. Cheltuieli 122.000 sh. (25% subvenții).

Asociația pentru educația poporului Apolloneum. (Volksbildungsverein A. I Fleischmarkt 15). Conferințe, cursuri, producții.

Asociația vieneză pentru educația poporului. (Wiener Volksbildungsverein, I Spiegelgasse 19). Inițiată în 1887. În 1926—27: 14 biblioteci călătoare, 660.000 distribuții, 2 școli superioare populare cu 280 cursuri de 4½ luni, auditor 8.000 (35% lucrători, 39% împiegați, etc.), conferințe, filme și alte producții cu 100.000 vizitatori. Cheltuieli: 282.400 sh. (15% subvenții).

b, în provincie

Asociația generală pentru educația poporului din Austria de jos. (Allgemeiner niederösterreichischer Volksbildungsverein, Krems. N. Oest.). Inițiată în 1886. 93 secții, cursuri, 206 biblioteci călătoare cu 55.200 cititori. Cheltuieli 16.200 sh. (23% subvenții).

Asociația pentru educația poporului din Austria de sus. Linz. Inițiată în 1884. Biblioteci călătoare, cursuri.

Asociația austriacă Urania cu 64 de ramuri inițiate în ultimii 10 ani. Cea mai mare parte din orașele însemnate Graz, Innsbruck. Conferințe, cinematograf și alte producții, cursuri.

Pe lângă acestea mai există un mare număr de organizații mai mici.

III. Educația poporului pe bază națională, religioasă și socialistă.

a. pe bază națională

Asociația școlară germană Marca de Sud. (Deutscher Schulverein-Südmark, Viena VIII Fuhrmannsgasse, 18).

Peste 400 de biblioteci călătoare (cam 250.000 volume), cele mai multe afară din Viena. Grupe de educația poporului.

Și aici există organizații mai mărunte.

b. pe bază catolică

Asociația Sala populară de citire. (Verein Volksehehalle, Viena, Rengasse 10). Inițiată în 1899. 30 de biblioteci călătoare în Viena și provincii. În 1927: 7000 cititori, 1.200.000 distribuiri, o casă a poporului și cursuri, producții, 4 cinematografe.

Asociația austriacă pentru educația poporului, Casa educației. (Volksbildungsverein Oesterreichisches Bildungshaus Viena I Singerstr. 22). Inițiată în 1922. 1 școală superioară populară, 149 cursuri cu un auditor de 2.230 (70% clase mijlocii, mai mult femei), conferințe, producții.

Uniunea populară catolică din Austria. Secția educației inițiată în 1924. Cursuri de educația poporului.

Există organizații mai mici care lucrează în spirit catolic

și marea Uniune a tineretului catolic din Austria, cu legăturile ei cu educația poporului.

Allingerhaus, Neubruck bei Scheibbs, N. Oest. Colegiu rezidențial inițiat în 1928. Cursuri de 1 săptămână până la 4, 25 elevi.

c. pe bază socialistă

Organele ajutătoare sunt organizațiile de învățământ ale Partidului Socialist, Sindicatele libere. Mișcarea cooperativă. Asociațiile de educație muncitorești.

Centrala educației muncitorești. (Arbeiterbildungszentrale Viena, R. Wienzeile 97), lucrează ca centru. În 1927: 2.300 conferințe răslețe în Viena și provincii, 174 cursuri, 150 școli; o bibliotecă muncitorească ambulantă în Viena cu mai bine de 1.000.000 distribuții.

Școala de partid, școala sindicală. Filme și alte producții. *Școala superioară muncitorească din Viena* (W. H. S. XIX, Sickenberggasse 1). Centru de artă. Concerte, teatru, expoziții. Mare parte din activitate nu intră în statistică.

